

20ste VERGADERING. — 25 APRIL 1889.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over de ontwerpen van wet tot:1°. ontteigening voor een weg voor het ontworpen pont-
veer te Druten naar den Ochtenschen dijk; (15)2°. bekrachtiging eener overeenkomst met de gemeente
's Hertogenbosch. (77)

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

Vastgesteld 25 April 1889.

MULLER.
VAN LIER.
MOOLENBURGH.
HENRI SMITS.
VAN PALLANDT VAN NEERIJNEN.EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het ontwerp van tot wijziging der wet van 3 Januari
1884 (*Staatsblad* n°. 3), tot aanwijzing der gestichten,
waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt onder-
gaan, en van aanverwante gestichten, zooals die reeds
is gewijzigd bij de wetten van 28 Augustus 1886 (*Staats-
blad* n°. 130) en 10 December 1888 (*Staatsblad* n°. 176).In twee Afdelingen werden tegen dit wetsontwerp be-
denkingen vernomen.

Eenige leden zagen hierin eene reactie tegen de wet
van 3 Januari 1884 (*Staatsblad* n°. 3), te minder gewettigd
na het votum in 1886 over een soortgelijk wetsvoorstel
uitgebracht. Zij achtten het ongeraden om alleen ter wille
van eene betrekkelijk kleine besparing van het goede be-
ginsel toen gehandhaafd af te wijken. De opnemng toch
van op te voeden meisjes en veroordeelden in hetzelfde
gesticht, leidt hun inziens onvermijdelijk tot groote be-
zwaren. Zoo ligt kleefte in de publieke opinie na het verlaten
van het gesticht ook op de verpleegden de smet eener
veroordeeling. Het gevoelen van den Minister, dat het
groote aantal verpleegden in het opvoedingsgesticht juist
bij de beoordeeling door het groote publiek aan de ver-
oordeelden ten goede zoude komen, werd niet gedeeld.
Echter zouden ook de leden, die deze bezwaren deelden,
zich bij den voorgestelden maatregel nederleggen in het
vertrouwen, dat bij uitbreiding van het getal der veroor-
deelden de Minister op deze bezwaren zoude letten.

Van meer dan eene zijde werd eene andere meening
voorgestaan. Men meende, dat alleen bij onvoldoende schei-
ding gevaar te duchten en verkeerde invloed mogelijk
zoude zijn. Nu de Minister echter uitdrukkelijk verzekert,
dat de afzondering van verpleegden en veroordeelden vol-
komen zal zijn, waren naar de meening dier leden alle
bezwaren opgeheven en konde men zich gerust met dit
wetsontwerp vereenigen.

Vastgesteld, 25 April 1889.

MULLER.
VAN LIER.
MOOLENBURGH.
HENRI SMITS.
VAN PALLANDT VAN NEERIJNEN.EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over de ontwerpen van wet tot naturalisatie van J. B.
MÖLLER en zeven anderen.

Naar aanleiding van de overweging dezer wetsontwerpen
werd in eene afdeling de vraag besproken, wie de in het
laatste lid van art. 72 der Grondwet bedoelde »noodige
wijziging» in het formulier van afkondiging der wetten

brengen moet? Algemeen was men aldaar van gevoelen,
dat met die taak belast is hij, die het Koninklijk gezag
waarneemt en mitsdien geroepen is de wet af te kondigen.

Een lid ging zelfs verder, beweerende, dat ook de con-
siderans van een wetsontwerp behoort tot het afkondigings-
formulier en derhalve ter beoordeeling komt van hem,
die de wet afkondigt. Dit gevoelen ontmoette echter
krachtige tegenspraak.

Vastgesteld 25 April 1889.

PRINS.
MELVIL VAN LYNDEN.
VAN DER GOES VAN DIRXLAND.
PIJNAPPEL.
REGOUT.EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het ontwerp van wet tot bekrachtiging eener
provinciale heffing in Zeeland.

In eene afdeling werd de opmerking gemaakt, dat de
bepaling van artikel 2 van het wetsontwerp, in verband
met art. 5 van het besluit der Staten van de provincie
Zeeland van 9 November 1888, de Gedeputeerde Staten
rechtens maakt in hunne eigene zaak, met uitsluiting van
den burgerlijken rechter. De vraag werd gedaan of men
in deze bepaling een uitvloeisel van art. 154 der Grondwet
moet zien en tevens hoe eene zaak bij den burgerlijken
rechter kan worden aangebracht als de administratieve
rechter uitdrukkelijk is aangewezen.

Vastgesteld 25 April 1889.

MULLER.
VAN LIER.
MOOLENBURGH.
HENRI SMITS.
VAN PALLANDT VAN NEERIJNEN.EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over de ontwerpen van wet houdende:1°. nadere bepalingen omtrent den accijns op bier en
azijn;

2°. wijziging van het invoerrecht op azijn.

Bij de behandeling van deze wetsontwerpen in de Af-
delingen werd vrij algemeen de verklaring vernomen,
dat men zich daarmede konde vereenigen.

Vele leden wenschten aan deze verklaring wel uitdruk-
kelijk toe te voegen, dat zij door de aanneming dezer
wetsontwerpen niet geacht wilden worden zich tevens te
vereenigen met de door den Minister bij zijne toelichting
en verdediging gebezigde argumenten. Zij wenschten zich
niet te begeven in eene uitvoerige beschouwing en weder-
legging van al hetgeen door den Minister is aangevoerd,
maar zich alleen te bepalen tot de verklaring, dat zij door
de aanneming dezer wetsvoorstellen niet geacht wilden
worden een maatregel van protectionistische strekking te
hebben goedgekeurd en tevens dat de Minister, die het
gevoelen uitte, dat bier tot de luxe artikelen behoort, zoo
hij consequent had willen zijn, had moeten voorstellen den
bieraccijns te verhoogen.

Een lid kwam op tegen het slot der tweede alinea van
de Memorie van Beantwoording, waarin wordt gezegd, dat
er geen reden bestond om niet mede te werken tot het
wegnemen van onbillijkheden in de bestaande wet ook voor
hen, die de afschaffing der accijnsen wenschen, ten ware